

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, τὸ πῦρ: *Γιὰ 'ὲ τὸ γάνι!* Κρήτ. *Μὴ 'ς τὸ γάνι!* αὐτόθ. β) Περιφρ., *κάνω γάνι*=κρίω, κρίομαι: *Κάνει γάνι τὸ φουφου Κρήτ.* "Ηκαμα γάνι τὸ χερσάκι μου Μερζμβ. Συνών. *κ ά ι, κ ά ο υ, τ ζ ί ζ.*

γκανιά ἡ, ἐνιαχ. *γανιά* Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) *ganè* Κρήτ. (Σφακ.) *aganía* Κρήτ. *anganiá* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκανίζω*. Ὁ τύπ. *gan è* κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰς -έ α οὖς.

1) Ὁγκηθμός ὄνου ἐνθ' ἄν.: "Ακου μιά γανιά ποὺ ἔχει αὐτὸς ὁ γάιδαρος Κρήτ. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκάρισμα* 1. 2) Κατὰ πληθ. κρυφαί φωνασκίαι Κρήτ. (Νεάπ.): "Αποὺ τὴν ἄλλην ἄκρα τοῦ χωριοῦ ἐκούγουντο οἱ γανιές του, ὅδε τὸν ἤδερε ὁ κύρης του. Συνών. βλ. ἐν λ. *γκάρισμα* 2.

γκανίζω Πελοπν. (Παλαιοχ.) Σίφν. — Λεξ. Δημητρ. *γκανίζω* ἴος Κίμωλ. Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ. Κριτσ. Μόδ. Νεάπ. Σφακ. κ.ά.) Κύθν. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. ("Απύρανθ. κ.ά.) Πάρ. (Νάουσ.) Σέριφ. Σύρ. Τήν. (Κτικ.) *γανίζου* Τήν. *nganίζω* Κίμωλ. *nganίζ-ζω* Κάρπ. Κάσ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Λέρ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος (Πυργ.) *nganίδζω* Κάρπ. *ngranίζ-ζω* Κάσ. *ἀγκανίζω* Πελοπν. (Καμίν.) — Κορ. "Ατ. 2, 9 — Λεξ. Γερμ. Σομ. Βάιγ. *aganίζω* "Ανδρ. Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. Μῆλ. Μύκ. Σύμ. Τήν. (Πύργ.)—Χ. Παλαιοχ., Συλλ. Κυπρ. Ποιημ., 132 *anganίζω* Σχιν. *anganίζ-ζω* Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Νίσυρ. *anganίδζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *angranίζ-ζω* Κάσ. *ὀγκανίζω* Λεξ. Περίδ. Ἡπίτ. Μπριγκ. *ὀnganίζ-ζω* Ρόδ. *γκανίν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.) Μέσ. *γκανίζομαι* Λεξ. Δημητρ. Ἐκ τοῦ ἀρχ. *ὁ γ κ ὠ μ α ι.*

Α) Κυριολ., ἐπὶ ὄνου, φωνάζω, ὀγκῶμαι, γκκρίζω ἐνθ' ἄν.: Ὁ γάιδαρος γκανίζει πολλὰ. Ἀγκανίζει σὰ γάδαρος Μῆλ. Τὸν Μάη *nganίζ-ζουν* τὰ νικὰ (ὀνικά, ὄνοι) Κάρπ. Νά "ναι πενήδα ἀδάροι μέσ' 'ς τὸ δόπο καὶ νὰ γανίση ἕνας, θὰ γανίσου γ' οἱ πενήδα Νάξ. ("Απύρανθ.) Ὁ δαίμονας τοῦ βῆκε ν' ἀganίζη ἀπάνω 'ς τὴν ὥρα Κρήτ. Κεινιά τὴν ὥρα ἤρχιζε κ' ἐganίζε ὁ γάιδαρος Κρήτ. (Κριτσ.) Πολλὴ ταγὴ τρώει ὁ γάιδαρος καὶ γανίζει (ταγὴ = βρόμη) Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ.) Τὸ ἀδαρό μου θὰ βάλω νὰ γανίση Νάξ. ("Απύρανθ.) Ὁ γάρος μας *nganίζ-ζει*, θὰ πῇ πὼς εἶδεν καμ-μὴν γα-άραν (γάρος = ὄνος) Κῶς (Καρδάμ.) Ὁ γάρος *ngranίζ-ζει*, ἰατὶ θέλ-λει γάρα = (γαϊδούρα) Κάσ. Οὐ γάιδαρος *ganίζ*, γιατί π'νᾶ Τήν. Τὴν βρωτομαῖα ἐπρεπε νὰ σηκωθοῦσι πριχοῦ νὰ *ngranίση* ὁ γάρος, γιὰ νὰ μὴν βιάση τους ἡ ψαρή (πριχοῦ = πρίν, ψαρή = τεμπελιά) Κάσ. Ἀλῶπως λείπουν πόσ-σω τζαί 'ἐν ἐταίσασιν τὸν γάδαρον, γιατί οὐλ-λη μέρα *anganίζ-ζει* (ἀλῶπως = ἴσως, πόσ-σω = ἀπέσω) Κύπρ. (Πεδουλ.) || Γνωμ. "Αμα ἀκούσης καὶ γανίζουτε οἱ γαδάροι, εἶναι Μάης Μῆλ.

Ὁ Φλεβάρης φλεβαρίζ-ζει | καὶ γαδουρινὰ *nganίζ-ζει* Κῶς (Πυλ.) || Παροιμ. Ὁ γάδαρος γανίζει, ὁ κόλος του ἀνοί' (συνών. τό: *μόνος του τὰ λέει, ὁ ὄνος του τ' ἀκούει*) Ἴος.

Ὁ γάιδαρος ἐganίζε 'ς τσι πρῶτες τοῦ Φλεβάρη καὶ τὸ Θεὸ ἐδόξαζε, δὲν εἶναι βλιὸ Γενάρης (ἐπὶ τῶν χαϊρόντων πολὺ δι' ἀσήμντα) Κρήτ. (Μόδ.) || Ἄσμ.

Μὲ μία-δύο διπλαριές ὁ ὄνος γονατίζει, λυγίζει τὸ κορμάκι του, τ' ἀφτιά του χαμηλώνει κ' εἰς δειγμὰ παρακλήσεως ἀρχίζει ν' ἀganίζη Θήρ. || Ποίημ.

"Αμα κ' ἐλοῦσαν τὲς μισές, ἔκοφεν ἡ γαδούρα καὶ ἴσιωσεν εἰς τὸ χωρὸν καὶ ἀganίζεν κ' ἐβούραν (ἴσιωσεν = κατηρθύνθη, ἐβούραν = ἔτρεχε) Χ. Παλαιοχ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γκανίζω* 1, *γκανισμαχῶ* 1.

Β) Μεταφ., ὁμιλῶ μεγαλοφώνως, φωνασκῶ, κλαίω γοερῶς Κρήτ. (Νεάπ. Σφακ. κ.ά.) Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Μῆλ. Νίσυρ. Σύμ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.: *Eída ganίζεις μωρέ;* Σφακ. Σὰν ἀnganίζ-ζε 'ς τὴν ταβέρναν, ἀκουσά τον Κύπρ. "Ολο γὼ θὰ *nganίζω*; Κίμωλ. *Μὰ εἶδα 'χεις καὶ γανίζεις τόση-νιὰ ὥρα;* Νεάπ. Σ-σωπαίν-νετε, εἶνδα *nganίζ-ζετε* σὰ γ-γαάρα Καρδάμ. || Γνωμ. "Οπου πονεῖ, γαδουρινὰ *nganίζ-ζει* Πυλ. (συνών. *ὁ πριος πονεῖ γαϊδουρινὰ φωνάζει*). Συνών. *γκανίζω* 2, *γκανισμαχῶ* 2. β) Φλυαρῶ Νίσυρ. Συνών. *γκανισμαχῶ* 2β, *φαφλατίζω*.

γκανιότα ἡ, ἐνιαχ. *γανιότα* Κέρκ. (Κάβ. Λευκίμμ.) *κανιότα* Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ *cagnotte*.

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χαρτοπαιξίας, δίσκος πρὸς συλλογὴν ποσοστοῦ ἐκ τοῦ κέρδους τῶν παικτῶν ὑπὲρ τοῦ χαρτοπαικτείου ἐνθ' ἄν.: *Τόση ὥρα παίζετε 'ς τὸ μαγαζί μου καὶ δὲ βγάλατε γανιότα Κέρκ.* (Λευκίμμ.) Συνών. *βάδα* 1, *βάδανι*, *βιδανι* 1. β) Οἷοσδήποτε δίσκος περιφερόμενος διὰ συνδρομὴν τινος, ὁ ἔρκνος Κέρκ. (Κάβ. Λευκίμμ.): *Νὰ ὑποστηρίξετε τὴ γανιότα, ποὺ θὰ βγῇ γιὰ τὸ φτωχὸ Λευκίμμ. Πέθανε καὶ τὸν βγάλαν μὲ γανιότα Κάβ.* Συνών. *δίσκος*.

γκάνισμα τό, Πελοπν. (Παλαιοχ.) Σίφν. *γάνισμα* "Ανδρ. Μῆλ. Νάξ. Πάρ. *γκάνισμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ngάνισμα* Κάρπ. Κάσ. Κῶς (Καρδάμ.) Ρόδ. *ngράνισμα* Κάσ. *ἀγκάνισμα* Λεξ. Βάιγ. Μ. Ἐγκυκλ. *ἀgάνισμα* Μῆλ. *angάνισμαν* Κύπρ. Χίος (Πισπιλ.) *angάνισμα* Κάσ. *angrάνισμα* Κάσ. *ὀγάνισμα* Λεξ. Περίδ. Ἡπίτ. Μπριγκ. *ὀγκάνισμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ὀngάνισμα* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκανίζω*. Ὁ τύπ. *ἀγκάνισμα* καὶ εἰς Σομ.

Γκάρισμα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Εἶδεν ὁ γάρος τὴν γαάραμ 'βὸ μακριὰ ᾧ ἤβαλεν δὰ νganίσματα* Κῶς. Ἐγὼ γνωρίζ-ζω 'βὸ μακριὰ τὸν γαάρὸμ μας 'βὸ τὸ νgάνισμα Κῶς (Καρδάμ.) "Αρχισ' ὁ γάρος τ' *angranίσματα* Κάσ.

γκανισματιά ἡ, ἐνιαχ. *γανισματιά* Νάξ. ("Απύρανθ.) Ἐκ τοῦ οὖς. *γκάνισμα*.

1) *Γκάρισμα* 1, τὸ ὅπ. βλ.: *Μιὰ γανισματιά ἤκουσα τὴ νύχτα κ' ἐσηκώθηκα κ' ἤγρηκα τὸ ἀδαρό 'ς τὴ βόρτα.* 2) *Γκάρισμα* 2, τὸ ὅπ. βλ.

γκανισμός ὁ, ἐνιαχ. *ἀγκανισμός* Λεξ. Βάιγ. *ὀngανισμός* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκανίζω*. Ὁ τύπ. *ἀγκανισμός* καὶ εἰς Σομ.

Γκάρισμα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γκανιστής ἐπίθ. ἐνιαχ. *γανιστής* Κρήτ. *angανιστής* Κάρπ. ("Ελυμπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκανίζω*.

1) Ἐπὶ ὄνου, ὀγκηστής, φωνασκῶν Κάρπ. ("Ελυμπ.):

